Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41512
Copyright: Melk, Benediktinerstift

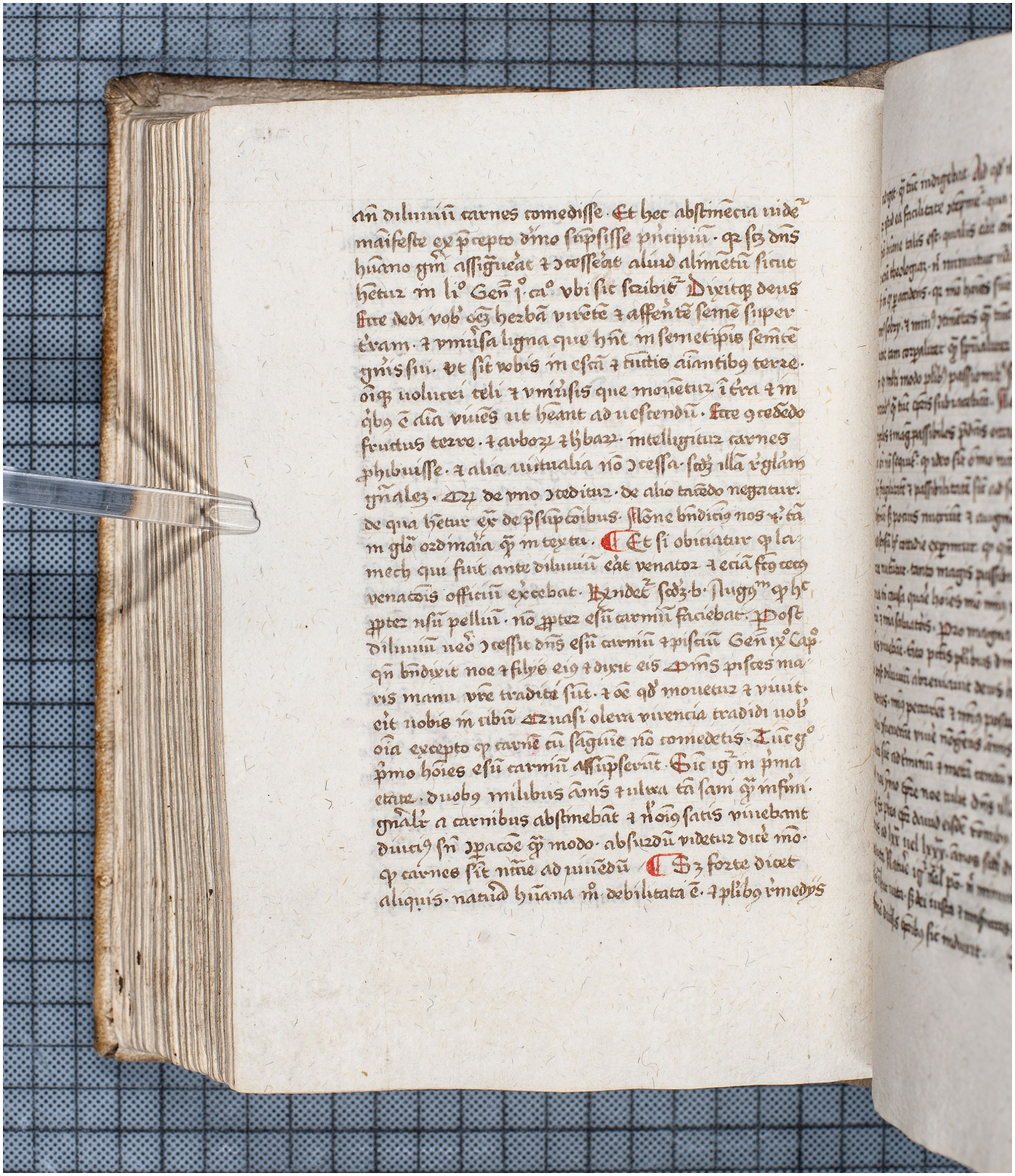

an diluuiũ carnes comedisse. Et hec abstinencia uidẽ
maifeste ex p̃cepto d̃mo suipsisse p̃ncipiũ. qz sicz dns
hũano gn̄ assigueat ꝛ dcesseat aliud alimetũ sicut
hetur in li° Gen̄ 1° ca° vbi sic scribit. Dixitq; deus
ecce dedi vob' omẽ herbã uirẽtẽ ꝛ affentẽ semẽ super
terram. ꝛ vniusa ligna que hnt in semetipis semẽ
gnis sui. vt sit vobis in esũ ꝛ cuctis aiantibꝫ terre.
oiq; uolucri celi ꝛ vniusis que mouetur ĩ terra ꝛ in
qbꝫ ẽ aia viues ut heant ad uescendũ. ecce g dedẽdo
fructus terre. ꝛ arborꝫ ꝛ hbarꝫ. intelligitur carnes
phibuisse. ꝛ alia uiuualia nõ dcessa. sedꝫ illã ẽ glam
gnãlez. Ex vno dcditur. de alio tacẽdo negatur.
de qua hetur ex de p̃sup̃ceibus. Alone bndicꝫ nos q; tã
in glõ ordnaia q̃ in texta. ¶ Et si obiciatur q la
mech qui fuit ante diluuiũ eat venator ꝛ ecia fꝫ ccꝫ
venacois officiũ exercebat. Hendet sedꝫ b. sluggm q hc
ptez usũ pelliũ. nõ ptez esũ carniũ faciebat. Post
diluuiũ ned dcessit dns esũ carniũ ꝛ pisciũ Gen̄ 9° Cap°
qn bndixit noe ꝛ filys eiꝫ ꝛ dixit eis Dns pisces ma
ris manu vre traditi sunt. ꝛ oe qd' mouetur ꝛ viuit.
erit nobis in cibũ Ex uasi olem virencia tradidi nob'
oia excepto q carnẽ cũ sanguine nõ comedetis. Tuc g°
pmo hoies esũ carniũ assumpserunt. Sic ig in pma
etate. duobꝫ milibus ãns ꝛ ultra tã sam q̃ msm.
gnalr a carnibus abstinebat ꝛ nõ oiꝫ satis viuebant
diuicꝫ sn̄ ipacoe q̃ modo. absurdũ videtur dicẽ mo.
q carnes sit nime ad uuiẽdũ ¶ Dz forte dicet
aliquis. nam id hũana m̄ debilitata ẽ. ꝛ plibꝫ ĩmedys